Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 6 grudnia 2012 r.*

Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 — Refundacje wywozowe — Wniosek o refundację dotyczący wywozu niedającego prawa do refundacji — Sankcja administracyjna

W sprawie C-562/11

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) postanowieniem z dnia 7 września 2011 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 9 listopada 2011 r., w postępowaniu:

Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

przeciwko

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: M. Ilešič (sprawozdawca), pełniący obowiązki prezesa piątej izby, E. Levits i M. Safjan, sędziowie,

rzecznik generalny: Y. Bot,

sekretarz: M. Aleksejev, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 2 października 2012 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) przez D. Ehlego, Rechtsanwalt,

— w imieniu rządu austriackiego przez C. Pesendorfer, działającą w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez G. von Rintelena oraz B. Burggraafa, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. (Dz.U. L 310, s. 57) i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/97 z dnia 18 marca 1997 r. (Dz.U. L 77, s. 12).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu sądowego Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (zwanej dalej „SEPA") z Hauptzollamt Hamburg-Jonas (głównym urzędem celnym Hamburg-Jonas), w przedmiocie zastosowania do spółki SEPA sankcji administracyjnej za ubieganie się o przyznanie nienależnej refundacji wywozowej.

Ramy prawne

3 Rozporządzenie nr 3665/87 zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 102, s. 11; sprostowanie Dz.U. 1999, L 180, s. 53), które z kolei uchylono i zastąpiono rozporządzeniem Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 186, s. 1). Jednakże w rozpatrywanym w postępowaniu głównym sporze zastosowanie ma nadal rozporządzenie nr 3665/87 ze zmianami).

4 Artykuł 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 3665/87, zmieniony rozporządzeniem nr 2945/94, stanowił:

„Jeżeli zostanie stwierdzone, że eksporter złożył wniosek o refundację wyższą, niż mu przysługuje, refundacja należna za dany wywóz odpowiada refundacji obowiązującej dla faktycznego wywozu, pomniejszonej o kwotę odpowiadającą:

a) połowie różnicy między refundacją wnioskowaną a refundacją stosowaną do wywozu faktycznie dokonanego;

b) podwójnej różnicy między refundacją wnioskowaną a refundacją stosowaną, w przypadku gdy eksporter umyślnie dostarczył fałszywych informacji".

5 W art. 11 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia uściślono, że „za refundację wnioskowaną uważa się kwotę obliczoną na podstawie informacji dostarczonych [przez wnioskodawcę] […]".

6 Artykuł 11 ust. 1 akapit trzeci omawianego rozporządzenia stanowił:

„Sankcji przewidzianej w lit. a) nie stosuje się:

[a)] w przypadku siły wyższej,

[b)] w wyjątkowych przypadkach, w których wystąpiły okoliczności wymykające się spod kontroli eksportera i które zaistniały po przyjęciu przez właściwe władze zgłoszenia wywozowego lub deklaracji płatności, pod warunkiem że z chwilą stwierdzenia tych okoliczności […] eksporter powiadomił o nich właściwe władze, chyba że stwierdziły one uprzednio nieprawidłowości we wnioskowanej refundacji,

[c)] w przypadku oczywistego błędu co do wnioskowanej refundacji, rozpoznanego przez właściwe władze,

[…]”.

7 Artykuł 11 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia brzmiał:

„W przypadku gdy wynikiem kalkulacji związanej z obniżką przewidzianą w lit. a) i b) jest kwota ujemna, kwotę taką uiszcza eksporter”.

8 Rozporządzeniem nr 495/97, które weszło w życie w dniu 26 marca 1997 r., zmieniono art. 11 ust. 1 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia nr 3665/87 w następujący sposób:

„[…]

b) w przypadkach wyjątkowych, jeżeli eksporter po stwierdzeniu, że wnioskowana refundacja jest nadmierna, niezwłocznie powiadamia o tym właściwe władze z własnej inicjatywy i w formie pisemnej, chyba że właściwe władze powiadomiły eksportera o zamiarze zbadania jego wniosku lub eksporter dowiedział się o tym zamiarze lub właściwe władze wcześniej ustaliły, że wnioskowana refundacja jest nieprawidłowa”.

9 Artykuł 13 rozporządzenia nr 3665/87 stanowił:

„Nie przyznaje się żadnej refundacji w odniesieniu do produktów, których jakość nie jest dobra, zgodna z prawem, dobrymi obyczajami i praktyką kupiecką [niebędących dobrej, uczciwej i handlowej jakości], oraz – jeżeli produkty te są przeznaczone do spożycia przez ludzi – których użycie w tym celu jest wykluczone lub istotnie ograniczone z powodu ich cech charakterystycznych albo ich stanu”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

10 Od lutego 1997 r. do stycznia 1998 r. SEPA składała w Zollamt Hallbergmoos (urzędzie celnym w Hallbergmoos) zgłoszenia wywozu dotyczące partii mięsa wołowego. Do zgłoszeń tych załączała wydane przez służby weterynaryjne świadectwa zdrowia, z których wynikało, że mięso pochodzi z niemieckich rzeźni „odizolowanych”, czyli rzeźni, gdzie dokonuje się uboju chorych zwierząt i zwierząt, których ubój ma charakter pilny ze szczególnych względów.

11 Główny urząd celny właściwy w sprawie poboru cła od wskazanych towarów, a mianowicie Hauptzollamt Landshut, przekazał rzeczone zgłoszenia wywozowe Hauptzollamt Hamburg-Jonas, będącemu organem wyposażonym w kompetencje do przyznawania i wypłacania refundacji wywozowych zgodnie ze wspólną polityką rolną Unii Europejskiej. Jednakże nie we wszystkich wypadkach Hauptzollamt Landshut przekazał Hauptzollamt Hamburg-Jonas świadectwa zdrowia, które SEPA załączyła do zgłoszeń wywozowych.

12 Po początkowym przyznaniu i wypłacie spółce SEPA refundacji w łącznej kwocie 1 633 436 DEM, decyzjami z dni 15 i 22 listopada 1999 r. Hauptzollamt Hamburg-Jonas zażądał zwrotu tych refundacji, twierdząc, że nie został spełniony ustanowiony w art. 13 rozporządzenia nr 3665/87 wymóg dotyczący dobrej, uczciwej i handlowej jakości.

13 Na podstawie wydanej przez władze publiczne instrukcji z dnia 16 września 1997 r. Hauptzollamt Hamburg-Jonas uznał bowiem, że jakość mięsa pochodzącego z rzeźni odizolowanych nie jest dobra, uczciwa i handlowa.

14 SEPA zaskarżyła na drodze sądowej decyzję nakazującą zwrot refundacji. Ponieważ rzeźnie odizolowane dysponowały atestami weterynaryjnymi, zgodnie z którymi mięso nadawało się do spożycia przez ludzi, oraz świadectwami zdrowia, które zostały zresztą wystawione dla celów załatwienia formalności celnych, SEPA podniosła, że nie można kwestionować okoliczności, że jakość wywożonych partii mięsa jest dobra, uczciwa i handlowa.

15 W postępowaniu w sprawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez Bundesfinanzhof Trybunał uznał, że charakter pozwalający na wprowadzenie produktu do obrotu „na normalnych warunkach" jest elementem nierozerwalnie związanym z pojęciem „dobrej, uczciwej i handlowej jakości" i że mięso takie jak to, którego dotyczy postępowanie główne, którego wytwarzanie, przetwarzanie i dystrybucja są w istotny sposób ograniczone, nawet jeśli spełnia kryteria przydatności do spożycia i jest przedmiotem transakcji handlowej, nie może zostać uznane za możliwe do wprowadzenia do obrotu „na normalnych warunkach" (wyrok z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie C-409/03 SEPA, Zb.Orz. s. I-4321, pkt 26, 30). W szczególności ze względu na treść tego wyroku skarga spółki SEPA została oddalona i decyzja nakazująca zwrot refundacji stała się ostateczna.

16 Po wydaniu decyzji z dni 15 i 22 listopada 1999 r. nakazujących zwrot refundacji, decyzją z dnia 23 listopada 1999 r. Hauptzollamt Hamburg-Jonas nałożył także na spółkę SEPA sankcję przewidzianą w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia nr 3665/87 ze zmianami. Wysokość tej sankcji ustalono na 816 718 DEM.

17 SEPA wniosła skargę na wskazaną decyzję o nałożeniu sankcji, zaś Hauptzollamt Hamburg-Jonas uwzględnił tę skargę w zakresie, w jakim rzeczona decyzja dotyczyła partii towaru, w przypadku których Hauptzollamt Landshut do przekazanych zgłoszeń wywozowych załączył świadectwa zdrowia. W tym względzie Hauptzollamt Hamburg-Jonas uznał, że w wypadku, gdy z przekazanych mu dokumentów urząd ten mógł wywnioskować, że mięso pochodziło z rzeźni odizolowanych, przesłanki wymagane do zastosowania rzeczonego art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) nie zostały spełnione.

18 W konsekwencji po zmniejszeniu o 62 723 EUR pierwotnej kwoty nałożonej sankcji decyzjami zmieniającymi z dnia 3 maja 2002 r. i z dnia 8 kwietnia 2004 r., Hauptzollamt Hamburg-Jonas oddalił w pozostałym zakresie skargę spółki SEPA, decyzją z dnia 31 stycznia 2006 r.

19 SEPA zaskarżyła tę decyzję przed Finanzgericht Hamburg, który oddalił wniesioną przez tę spółkę skargę wyrokiem z dnia 8 września 2008 r. Obecnie przed Bundesfinanzhof trwa postępowanie w przedmiocie skargi rewizyjnej skierowanej przeciwko temu wyrokowi.

20 Uznawszy, że rozstrzygnięcie sporu wymaga dokonania wykładni art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 3665/87 ze zmianami, Bundesfinanzhof postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy podlega sankcji eksporter, który przedstawiając w prawidłowy sposób stan faktyczny istotny dla przyznania refundacji wywozowej, składa wniosek o przyznanie tej refundacji, mimo że w odniesieniu do przedmiotowego wywozu uprawnienie do refundacji nie przysługuje?".

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

21 W przedstawionym pytaniu sąd odsyłający zmierza zasadniczo do wyjaśnienia, czy art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 3665/87 ze zmianami należy interpretować w ten sposób, że obniżkę przewidzianą w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) tego rozporządzenia należy stosować w sytuacji, gdy eksporter, działając w dobrej wierze i zgodnie z prawidłowym opisem charakteru i pochodzenia danego towaru, składa wniosek o przyznanie refundacji dla wywozu, w odniesieniu do którego refundacja nie przysługuje.

22 Według spółki SEPA na pytanie to należy udzielić odpowiedzi przeczącej. Podkreśla ona, że w swych zgłoszeniach wywozowych wskazała, że sporne partie mięsa wołowego pochodzą z rzeźni odizolowanych, załączając do tych zgłoszeń świadectwa zdrowia. Dopiero później, kiedy to spółka ta dowiedziała się o wydanej przez właściwe władze niemieckie instrukcji, wedle której mięso pochodzące z rzeźni odizolowanych nie spełnia wymogu dotyczącego dobrej, uczciwej i handlowej jakości, który to wymóg określono w art. 13 rozporządzenia nr 3665/87, a także kiedy to wniosek ten został potwierdzony w ww. wyroku w sprawie SEPA, spółka ta mogła powziąć wiedzę o okoliczności, że w odniesieniu do zakwestionowanych wywozów nie przysługuje uprawnienie do refundacji. W tym stanie rzeczy nałożenie na nią sankcji przewidzianej w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rzeczonego rozporządzenia jest nieuzasadnione.

23 Rząd austriacki nie podziela tego stanowiska. Z kolei Komisja Europejska twierdzi, że na przedstawione pytanie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej.

24 W tym względzie należy przede wszystkim przypomnieć, że obniżka, o której mowa w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 3665/87 ze zmianami, powinna być stosowana nie tylko w sytuacji, gdy refundacja wprawdzie przysługuje, lecz w wysokości niższej niż wnioskowana przez eksportera, ale również gdy okaże się, że refundacja nie przysługuje, tj. gdy kwota refundacji wynosi zero (w odniesieniu do art. 51 ust. 1 rozporządzenia nr 800/1999, którego treść odpowiadała treści art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 3665/87, zob. wyroki: z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie C-27/05 Elfering Export, Zb.Orz. s. I-3681, pkt 27; z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie C-143/07 AOB Reuter, Zb.Orz. s. I-3171, pkt 22). W takich przypadkach rzeczona obniżka daje wynik w postaci kwoty ujemnej, którą zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia nr 3665/87 powinien uiścić eksporter.

25 Należy następnie przypomnieć, że mechanizm obniżki polega na nałożeniu opłaty karnej, której kwota określana jest proporcjonalnie do kwoty, jaką nienależnie pobrałby eksporter, gdyby wnioskowana refundacja została przyznana. Chodzi tu o sankcję, która stanowi integralną część systemu refundacji wywozowych i która nie ma charakteru karnego (zob. podobnie wyrok z dnia 11 lipca 2002 r. w sprawie C-210/00 Käserei Champignon Hofmeister, Rec. s. I-6453, pkt 43; ww. wyrok w sprawie AOB Reuter, pkt 18; wyrok z dnia 5 czerwca 2012 r. w sprawie C-489/10 Bonda, pkt 30).

26 Odpowiedzialność, która leży u podstaw tej sankcji, ma zasadniczo charakter obiektywny. Oznacza to, że obniżkę przewidzianą w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia nr 3665/87 należy stosować nawet w wypadku braku winy eksportera (ww. wyrok w sprawie AOB Reuter, pkt 17, 19; a także wyrok z dnia 28 października 2010 r. w sprawie C-367/09 SGS Belgium i in., Zb.Orz. s. I-10761, pkt 58).

27 Trzeba wreszcie przypomnieć, że w sytuacji, w której zgłoszenia wywozowe zostały początkowo zaakceptowane przez właściwe władze i w której w świetle ustaleń poczynionych po owym zaakceptowaniu okazuje się, że w odniesieniu do danego wywozu nie przysługuje uprawnienie do refundacji, sankcja przewidziana w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia nr 3665/87 winna co do zasady zostać nałożona (ww. wyrok w sprawie AOB Reuter, pkt 27, 30).

28 Z tego utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że nie można uwzględnić argumentacji spółki SEPA, którą to argumentację podziela rząd austriacki i w myśl której należy odstąpić od stosowania sankcji przewidzianej w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia nr 3665/87 ze względu na sam fakt, że eksporter działał w dobrej wierze i w swym zgłoszeniu wywozowym przedstawił prawidłowy opis charakteru i pochodzenia danych towarów. W odróżnieniu bowiem od art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia nr 3665/87 – art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) tego aktu ma zastosowanie między innymi w wypadku, gdy eksporter na podstawie charakteru i pochodzenia towarów twierdzi i zapewnia, że towary są dobrej, uczciwej i handlowej jakości oraz gdy w późniejszym czasie okazuje się, że informacja ta była błędna (zob. analogicznie ww. wyrok w sprawie SGS Belgium i in., pkt 57–59).

29 W odniesieniu do tej kwestii Trybunał wyjaśnił już, że nawet gdy eksporter nie złoży wyraźnego oświadczenia co do tego, że dany produkt ma dobrą, uczciwą i handlową jakość, to przedłożony przez niego wniosek o wypłatę refundacji zawsze jest równoznaczny z zapewnieniem, w sposób dorozumiany, że warunek ten jest spełniony (wyrok z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie C-309/04 Fleisch-Winter, Zb.Orz. s. I-10349, pkt 32). Jeżeli w późniejszym czasie okazuje się, że to dorozumiane zapewnienie zawarte w treści wniosku o wypłatę refundacji było błędne, to wówczas na eksportera nakładana jest sankcja przewidziana w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia nr 3665/87, chyba że zastosowanie ma jeden z przypadków zwolnienia określonych w art. 11 ust. 1 akapit trzeci tego rozporządzenia (ww. wyrok w sprawie Elfering Export, pkt 30).

30 Ze wszystkich przedstawionych wyżej informacji wynika, że w okolicznościach takich jak okoliczności analizowane w postępowaniu głównym, w których pomimo dobrej wiary eksportera oraz prawidłowego opisania charakteru i pochodzenia towarów, błędne okazuje się zawarte we wniosku o wypłatę refundacji zapewnienie, że towary te mają dobrą, uczciwą i handlową jakość, obniżka przewidziana w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) analizowanego rozporządzenia powinna zostać zastosowana, chyba że zastosowanie znajdzie jedno ze zwolnień wymienionych w art. 11 ust. 1 akapit trzeci tego aktu.

31 Jeśli chodzi o rzeczone zwolnienia, to SEPA powołała się na istnienie przypadku siły wyższej w rozumieniu art. 11 ust. 1 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia nr 3665/87 oraz na wyjątkowy przypadek w rozumieniu art. 11 ust. 1 akapit trzeci lit. b) tego rozporządzenia.

32 Pojęcie „siły wyższej” w dziedzinie uregulowań rolnych należy rozumieć jako okoliczności niezależne od danego podmiotu, nietypowe i nieprzewidywalne, których konsekwencji nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich należytych starań (ww. w pkt 79 wyrok w sprawie Käserei Champignon Hofmeister, pkt 79 i przytoczone tam orzecznictwo).

33 Tymczasem, wbrew stanowisku spółki SEPA, ani wydanej przez właściwe władze niemieckie instrukcji, wedle której mięso pochodzące z rzeźni odizolowanych nie spełnia wymogu dotyczącego dobrej, uczciwej i handlowej jakości, ani prowadzącej do podobnego wniosku treść ww. wyroku w sprawie SEPA nie można uznać za okoliczności nietypowe i nieprzewidywalne. Jak stwierdził Trybunał w pkt 29 i 30 wskazanego wyroku, z prawodawstwa wspólnotowego, które weszło w życie przed dokonaniem przez spółkę SEPA spornych wywozów, wynikało już, że mięso pochodzące z ubojni odizolowanych, nawet jeśli spełnia kryteria przydatności do spożycia, może zostać uznane za zdatne do spożycia przez ludzi tylko na rynku lokalnym i tylko w przypadku, gdy spełnione zostały różne warunki dodatkowe.

34 Jeśli chodzi o zwolnienia przewidziane w odniesieniu do „przypadków wyjątkowych”, to zarówno z brzmienia art. 11 ust. 1 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia nr 3665/87 w wersji ustalonej rozporządzeniem nr 2945/94, jak i z brzmienia tego przepisu ustalonego rozporządzeniem nr 495/97 wynika, że prawodawca Unii zamierzał umożliwić eksporterom, którzy błędnie złożyli wniosek o wypłatę refundacji, uniknięcie sankcji przewidzianej w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) tego rozporządzenia, w wypadku gdy po złożeniu wniosku, a nawet po jego zaakceptowaniu, odkryją oni, że ów wniosek jest bezzasadny, i poinformują o tym właściwe władze.

35 W niniejszej sprawie SEPA podniosła przed Trybunałem, że przed wydaniem przez właściwe władze niemieckie instrukcji, według której mięso pochodzące z rzeźni odizolowanych nie spełnia wymogu dotyczącego dobrej, uczciwej i handlowej jakości, władze te przyjmowały założenie przeciwne, zgodnie z którym mięso pochodzące z rzeźni odizolowanych spełnia wszystkie wymogi umożliwiające jego wywóz oraz uzyskanie stosownej refundacji wywozowej. Spółka ta podniosła również, że rzeczona instrukcja nie została opublikowana i że gdy tylko dowiedziała się ona o jej istnieniu, zaprzestała składania wniosków o wypłatę refundacji wywozowych dla tych produktów.

36 Zadaniem sądu krajowego jest zbadanie, czy twierdzenia te są prawdziwe i czy ich znaczenia nie podważają inne dowody. Z zastrzeżeniem przeprowadzenia takiej kontroli można uznać, że wszystkie okoliczności szczególne, o których wspomniano w poprzednim punkcie niniejszego wyroku, świadczą o istnieniu przypadku wyjątkowego w rozumieniu art. 11 ust. 1 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia nr 3665/87.

37 W świetle wszystkich powyższych rozważań na przedstawione pytanie należy udzielić odpowiedzi, że wykładni art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 3665/87 ze zmianami należy dokonywać w ten sposób, że z zastrzeżeniem zwolnień przewidzianych w art. 11 ust. 1 akapit trzeci tego rozporządzenia, należy stosować obniżkę przewidzianą w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rzeczonego rozporządzenia w szczególności w sytuacji, gdy okazuje się, że przeznaczony do wywozu towar, w odniesieniu do którego wystąpiono z wnioskiem o wypłatę refundacji, nie miał dobrej, uczciwej i handlowej jakości, i to bez względu na fakt, że eksporter działał w dobrej wierze, a także prawidłowo opisał charakter i pochodzenie wskazanego towaru.

W przedmiocie kosztów

38 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

Wykładni art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/97 z dnia 18 marca 1997 r. należy dokonywać w ten sposób, że z zastrzeżeniem zwolnień przewidzianych w art. 11 ust. 1 akapit trzeci tego rozporządzenia należy stosować obniżkę przewidzianą w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rzeczonego rozporządzenia w szczególności w sytuacji, gdy okazuje się, że przeznaczony do wywozu towar, w odniesieniu do którego wystąpiono z wnioskiem o wypłatę refundacji, nie miał dobrej, uczciwej i handlowej jakości, i to bez względu na fakt, że eksporter działał w dobrej wierze, a także prawidłowo opisał charakter i pochodzenie wskazanego towaru.

Podpisy